עיתונות עברית

אם, במיקרה, אתם לא דתיים ולא סטודנטים, ומכאן שאין לכם שום קשר לאוניברסיטת בר־אילן, אז זה סימן שלא ראיתם את העיתון שהם מוציאים שם, וחבל.

תסתכלו מה מצאתי שם:

וגם את זה:

שנה שתצלצל טוב
בקופת
מאחלים
ארנון, נורית, עמוס והצוות
ר.גולדשטיין ושות' בע"מ.
רח' הרכבת 2, ת"א, ת.ד. 2364, 61022
טל. 03-615786, פקס. 03-613154

תעריפי החניה לסטודנט הלומד

6 ימים בשבוע	0.83 ש"ח ליום	ב־96 ימי חניה
5 ימים בשבוע	1.00 ש"ח ליום	ב־80 ימי חניה
4 ימים בשבוע	1.25 ש"ח ליום	ב־64 ימי חניה
3 ימים בשבוע	1.66 ש"ח ליום	ב־48 ימי חניה
יומיים בשבוע	2.50 ש"ח ליום	ב־32 ימי חניה
יום אחד בשבוע	5.00 ש"ח ליום	ב־16 ימי חניה
בכלל לא לומד	80.00 ש"ח	ב־0 ימי חניה

ויש להם אפילו כרזה אמצעית, ממש כמו בפנטהאוז, אלא שאצלם זה זכר ולא נקבה וקוראים לו מושיק, והוא כזה מתוק. ממש שי לחג.

★ ★ ★

הידעתם שיש אפילו עיתון בנושאי נקודות־מכירה?

כן, יש דבר כזה. יוצא פעם בחודש, ומספר איך מוכרים ולמה ובכלל.

גם העיתון הזה, ששמו אגב, סטנד־UP, בירך את לקוחותיו לשנה החדשה. אבל במקום כל הזיבולים האלה על אושר ובריאות וכו', הוא פשוט קרא לילד בשמו, והינה מה שהם מאחלים:

כחול לבן

חברותי אמרו לי שעכשיו, בתקופת החגים, אשתדל שלא לבלבל להן את המוח עם דיעו־תי הפוליטיות ועם סיפורי הילדים והבעלים שלי. מה שהן צריכות עכשיו — ככה הן אמ־רו לי — זה עוד מתכון אחד לחג.

אז פניתי פשוט לחברת אל־על, שהיא, בי־מים אלה, מאגר המתכונים הגדול בארץ. ה־חברה הלאומית שלנו החליטה לשפר את ה־אוכל המוגש במטוסיה וביקשה מעם ישראל לשלוח מתכונים למנה עיקרית שתוגש במ־טוסי אל־על. התחרות, הנושאת את השם "הטעם שלך מעניין אותנו", פתוחה לקהל עד סוף דצמבר, ואז יזכה המתכון הנבחר, אשר ייבחר בטכס ובחגיגה במלון בתל־אביב, גם להיות מוגש על השולחנות המתקפלים הק־טנים וגם ייזכה את שולחו בכרטיס־טיסה הלוך ושוב לארצות הברית, כמובן.

היתה היענות עצומה. יותר מ־400 מתכו־נים נשלחו לאל־על. וכולם על טהרת פרי ארצנו, על טהרת הכשרות וכו' וכו' כחול לבן.

אם יש לכם/לכן מתכון שראוי להיאכל בשמיים — הזדרזו ושילחו.

ובינתיים, הינה מה שבחרתי עבורכם מתוך המיבחר הגדול, שלא תישארו רעבים בחג.

עוף ברוזמרין ולימון

מנה קלה להכנה, אך בעלת טעם מפתיע. הרוזמרין גדל בארץ פרא ובכמויות גדולות, ולכן הוא קל להשגה ולגידול.

המיצרכים: שמונה שוקיים (לנוחות הסועד, רצוי להוציא את העצם); כוס יין אדום יבש; שישה ס"מ ענף רוזמרין טרי או כף וחצי יבש; לימון; ליטר מים (רצוי חמים).

אופן ההכנה: משחימים את השוקיים בסיר חם, מוסיפים את היין האדום והרוזמרין, פורסים את הלימון ומכניסים גם אותו לסיר. מוסיפים את המים ומביאים לרתיחה, מק־טינים את האש ומבשלים כשעה או עד שה־עוף מתרכך.

קישואים עם עגבניות

המיצרכים: ארבעה קישואים; כף או שתי כפות שמן; בצל בינוני קצוץ גס; שתי שיני שום קצוצות; עגבניה קצוצה; כפית טימין; כפית נענע קצוצה; כף שמן־זית.

אופן ההכנה: לחמם את השמן ולהוסיף את השום והבצל עד שהבצל יהפוך שקוף, להוסיף את הקישואים, לערבב ולהוסיף את העגבנ־יות, לבשל כדקה ולהוסיף את התבלינים. לבשל עוד שלוש דקות. להוסיף את שמן־הזית ולכבות את האש לאחר חצי דקה.

השכלה כללית

מנחם זילברמן, שהוא אב לשלושה ילדים, יודע שהחלק הכי מחורבן של החגים זה לא ארוחת־הערב המישפחתית, אלא דווקא הנסי־עה לטיול־חג, כשהילדים יושבים במושב הא־חורי של המכונית ו... את המוח.

כדי להפסיק את ה"אמא, הוא עשה לי... אבא, היא דרכה עלי... הוי, נישפכה לי המי־מייה..." ממליץ מנחם זילברמן בחום פשוט לעצור טרמפ לחייל.

בחצי השעה הראשונה משתרר שקט מוח־לט, כי הקטנים בוחנים את החייל הגיבור מכל צדדיו, ואחר כך, כשכבר אין מה לבחון, הם מעריצים ולבסוף הם פשוט פונים אל החייל ושואלים אותו שאלות ומ... לו את המוח.

אז גם לקחת חייל והבאת אותו הביתה בערב החג, גם השתקת את הילדים הניבזיים שלך, וגם אתה בדרך לראות את יפי־ארצנו.

מה עוד תבקשי מאיתנו מכורה?

● ● ●

מתחילה שנה חדשה והרבה אנשים מחלי־טים החלטות חשובות. רוב ההחלטות ששמע־תי היו בעניין דיאטות, אבל הבטחה אחת, של ידידי סטנלי, היתה קשורה לכסף, דווקא. סטנלי החליט שמספיק: הוא לא יקנה יותר אף כרטיס אחד של מיפעל הפייס, עד שהוא יזכה פעם אחת לפחות. אם יזכה, אולי יתחיל לק־נות. הוא אמר לי שזה סופי.

מילה טובה

אשה אחת, מאוד נחמדה, מנהלת של מוסד מסויים, שהיא ידידה שלי, טילפנה אלי לפני כמה שבועות. היא סיפרה לי שהיא רוצה לעשות אי־אילו שינויים בסידרי־העבודה במקום עבודתה, ולכן היא רוצה להזמין כמה אנשים, שאת דעתם היא מעריכה, כדי לקיים ישיבה, שבה היא תספר על הבעיות והאנשים ינסו לתת עצות או רעיונות. היא הזכירה שמות של כמה אנשים וביקשה שגם אני אשתתף בישיבה.

גם מפני שהאשה היא ידידה שלי וגם בגלל המחמאה, שהיא מעריכה את דעתי, הסכמתי מייד ושאלתי מתי ואיפה תתקיים הישיבה. ואז אמרה לי האשה שהיא תשלם לי כך וכך שקלים.

לא בדיוק הבנתי למה ידידה שלי צריכה לשלם לי עבור עזרה, ולכן שאלתי. על זה ענתה האשה (נא לשים לב!) "המוסד שבו אני עובדת הוא מוסד ריווחי. אתם, כולכם, אנשים מאוד עסוקים, ולכן אני לא רואה שום סיבה מדוע אתם תתנו לי את העזרה והעצות שלכם בחינם."

נשמתי נשימה עמוקה, שתיתי קצת מים, נגעתי לעצמי במצח ואמרתי שזה מאוד יפה מצידם. שבוע לאחר מכן השתתפנו כולנו בישיבה וכל אחד אמר את דעתו. כשהלכנו הביתה ביקשו מכל אחד מאיתנו לכתוב כמה שורות ולשלוח אותן אל האשה, כדי שיהיה לה רישום. עשיתי גם את זה. אחרי חודש קיבלתי המחאה מאוד־מאוד מכובדת עבור עבודתי, רעיונותיי ומחשבתי.

כבר שבועיים יש לי סחרחורת קלה, אבל אני בטוחה שזה יעבור לי לאט־לאט.

אני יודעת שאתם לא תאמינו לאף מילה ממה שכתוב כאן, אז דעו לכם ששמה של הגברת ושל המוסד שבו היא עובדת, שמורים במער־כת.